

Sindssygehospitalet har for en Tid rummet Folk, som ellers ikke skulde være der. Der har boet Skruebrækkere paa dette Hotel, fordi de ikke kunde komme ud i Viborg By. Det var de Snedkere, som udførte dette Arbejde — saa godt, som de kunde, men dog ikke godt nok. Jeg synes, at den højtærede Justitsminister skulde holde sin Anstalt lidt for god til, at den skulde behæftes med saadanne Kludderier som det, der laves derovre, og behæftes med saadanne Forhold, at man ikke tør lade de Folk komme ud, som arbejder derinde. Dette Forhold eksisterer endnu, saa hvis den højtærede Minister vil have Forholdene ordnede derovre, kan han bare lade udgaa en Ukas til sin Entreprenør, saa er jeg ganske sikker paa, at den vil blive fulgt.

Saa er der en anden Sag, som jeg gerne vilde anmode om Øre for; det vedrører Horsens Tugthus, der jo ogsaa hører under den højtærede Minister. Den højtærede Minister omtalte forleden, at Arbejdet paa Vridsløselille Straffeanstalt var ordnet tilfredsstillende, og med Hensyn til det Kurvemagerarbejde, der udføres paa Vridsløselille, er det vistnok ogsaa ordnet saa godt, som det foreløbigt kan ordnes. Der har været megen Strid om dette Forhold, idet en enkelt Mand i sin Tid havde Arbejdet og eksploiterede Fangerne og tjente paa dem. Men ved en Rejsning fra saavel Arbejderses som Arbejdsgiveres Side er det lykkedes at faa en Ordning i Stand, hvorved Kurvemagermestrene have faaet det, og de ere indgaaede paa en Overenskomst med Arbejderorganisationerne om, at der kun udføres saadanne Arbejder, der ellers alligevel indføres hertil fra Udlandet. Det er en Ordning, som man næppe kan faa stort bedre, naar der skal udføres saadanne Arbejder der inde. Men i Horsens Tugthus er dette ikke Tilfældet, der har et Aktieselskab „Crome og Goldschmidt“ Koncession paa at faa udført Tekstilarbejde paa Anstalten og det, saa vidt jeg ved, for en meget billig Penge. Der er opstillet 90—100 Væve der inde, og der er ca. 70 Fanger beskæftiget med Væveri. Men i Stedet for, at der i Vridsløselille udføres Arbejde, som alligevel ikke udføres her i Landet, udfører man her væsentlig saadanne Arbejder, som paa Grund af deres større Vægt ikke kunne indføres af Hensyn til den store Toldbeskyttelse. Det er klart, at saadanne Forhold burde ikke eksistere. Der væves saaledes i høj Grad Bolster, Olmerdug og andre fjertætte Va-

rer, ligesom Lærred og Stout, men navnlig de tungere Ting, som ikke kunne indføres. Det er tydeligt, at der herved paaføres de fri Arbejdere og Fabrikanterne en Konkurrence, som de ikke kunne være tjente med.

Horsens Tugthus faar af Crome & Goldschmidt, efter den Meddelelse, der er tilgaaet mig, 33 Øre pr. Dag for hver Fange. Fangerne ere delte i Klasser, og de arbejde sig saa op, saaledes at de faa større og større Fortjeneste. I første Klasse faa de ingen Ting, i anden Klasse faa de 24 Øre om Ugen, i tredje 36 Øre, i fjerde 48 Øre, og i femte og sjette Klasse faa de ikke fast Ugeløn, men Procenter af, hvad de væve, og Procenterne kunne da andrage 2—2½ Kr. om Ugen for en meget flittig Fange. Foruden Vævere er der Spolere, Bobinere og andre, som høre til Væveriet, og der er Andrehere, som de kaldes. Men for en 14 Dages Tid siden er der flyttet et Farveri fra Crome & Goldschmidt op i Tugthuset, og det er det Forhold, der har givet mig Anledning til at omtale Sagen.

Det er neppe mange af dette Tings Medlemmer ubekendt, at der for Tiden af Tekstilindustriens Arbejdere, der høre til de lavest lønnede Fag her i Landet, føres Strid om en forbedret Lønning. Til at bekæmpe de fattige Vævere er det ikke nok, at man har denne faste hidtilværende Arbejdskraft i Horsens Tugthus for en gammel Mark om Dagen. Men desuden flytter man et Farveri derind for ved Hjælp af Skruebrækkere, ved Hjælp af Fangerne, der ingen Villie have, at trykke de fattige Væveres Løn ned eller i hvert Fald holde den paa det Niveau, den staar paa i Forvejen, fordi man ikke vil op med forbedrede Lønninger til dem. Det er det grimme Forhold, jeg synes, at Staten skulde se at komme bort fra. Thi ikke nok med, at alle vi andre, som ere her i Landet, maa betale den enorme Toldbeskyttelse, som er paa Tekstilvarer, for at sætte Tekstilfabrikanterne i Stand til at drive en Industri, hvis Arbejdere de desuagtet betale en meget daarlig Løn — ikke nok hermed skal man under en Konflikt, hvor Arbejderne kæmpe for mere Brød og bedre Vilkaar, oven i Købet have Statens Fanger til at konkurrere med disse som privilegerede Skruebrækkere. Det er et Forhold, som Justitsministeriet, Staten, ikke kan være bekendt, og et Forhold, som burde medføre, at man hurtigst muligt søgte at faa det ordnet saaledes, at det ikke skal kunne siges, at Staten ved Beskæftigelsen af disse Fanger